

VAN OVER DE IESSEL

juli 2014

Met in disse editie:

- *'In 't bos' deur Georg Frieman*
- *'Schaduw' deur Doortje Stam*
- *'Gast van aanderweg' deur Wim van Leussen*
- *'Hittegolf' deur Fenny Martens*
- *'Et lange leste verael -Zommerliefde-' deur Dick Podt*

Colofon

•Joargaank 05, Nummer 03

•Utgave: 1 juli 2014

•Deur: SchrieversBond Overijssel
Iesselacademie
Twentse Welle
Provincie Overijssel

Redactie:

- Wim van Leussen
- Henk Vos
- Riek van der Wulp
- Lo van der Wulp

Redactieadres: riekenlo@chello.nl (Riek en Lo van der Wulp)

Webpagina: Wim Holsappel

Lay-out: Diny Kloek en Alien Valk

Foto's: Riek van der Wulp, Doortje Stam, John Stam en Reint Winters,
of een bi-jdreage van de auteur.

Volgende editie: 01-10-2014

Bi-jdreagen

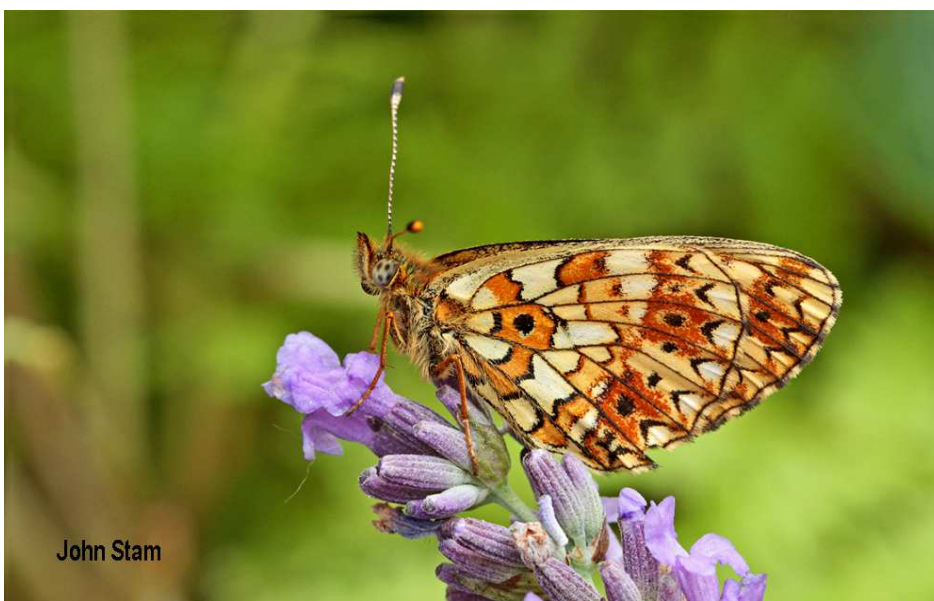
Uterlijk 2 maand veur de doatum van uutkomen!

b.v.k. 12pt. letter Times Roman

evt. foto/tekening (>0.5 Mb of 300 dpi) lös der bi-j!

Spelling: die gebruikelijk is in de regio.

Met vermelding van naam auteur en streek woar het dialect vandoan kump.

Inhold

titel	schriever	pagina
Veurblad		1
Colofon		2
Inhold		3
Meuite weerd umme te wieten		4
Van de redactie	Riek van der Wulp	6
Strip: Meneer Achterkamp	Kampman en Mollink	7
't Harte kwiet	Corry Overmars	8
Tweeduuster en heur roadsels	Diny Kloek	9
Gast van aanderweg: ds Hans Schipper	Wim van Leussen	11
Schaduw	Doortje Stam	14
In 't bos	Georg Frieman	15
Dree Vassies	Mineke Mollink	16
Hittegolf	Fenny Martens	17
De beurs veur vieftig-plussers	Henk Hooijer	18
150 woorden: Zoemer en Ittegolf	Jannie Bakker	19
	Riek van der Wulp	20
Zommer	Diny Groothalle	21
Lange, leste verhaal: Zommerliefde	Dick Podt	22

Meuite weerd umme te weten

Bodbreef van 'n Kreenk vuur de Twentse Sproak

In 'n Niejn Bodbreef van dit zommer geet het oaver een spleenterniejen Twentsen koepel **De Twente Akademie**. Op dit moment allene nog digitaal, mer um te oaverleaven zal d'r toch iets mutten gebeuren.

Wier 'n pittig Twents cryptogram van Johan Pot oet Losser.

Presentatie van het verhalenboek **De Ofrekkening** – zestig Gloepens Korte Verhalen van maximaal 220 woorden. De winnaars van de schriefwedstried hebt een plaats in het beukske kregen. Ook een zon mooi beukske? Steur een mailtje naar dannenberg@twenthetekst.nl

Nemt een abonnement op 'n Bodbreef. Kost mer 16 euro 'n heel joar.

Streektaeloavend in de 'Veldschuur'

Et is bi-j de 'Skrieverskring' ofdieling 'de Kop'al joren de gewoonte umme in et kader van 'Meert dialectmoand' een optreden te verzörgeren in de 'Veldschuur' in Rouveen.

Achtentwintig meert was et weer zowied.

Een tiental skrievers en dichters vertelden uut eigen wärk en et aanbod was zeer divers.

Een prachtige power point van Doortje Stam verlevendigde de veraelen en gedichten.

Albert Greveling preut et programma op zien eigen karakteristieke meniere an mekaere en Henk Hooijer zörgde veur een muzikale bi-jdraege.

Et anwezige publiek geneut met volle teugen.

Van de redactie...

De digitale postbode bracht oe weer ons digitale tiedskrift 'Van over de Iessel'. D'r is weer iel wat te lezen en te genieten. Veraelen en gedichten wisselen mekaere of en uut alle regio's loaten de dichters en skrievers, in eur eigen streektael, van zich euren.

Wat ebben wi-j met mekaere een prachtig veurjaar ad, et kon niet op. In april konden wi-j al van bluiende bomen en struken genieten die anders pas eind mei in volle glorie stoan. Now maer open dat as zometiene de vekaansies beginnen et mooie weer niet op is.

Miestal preberen wi-j as redactie in et saemenstellen van ons blad te stimuleren umme mee te goan met de seizoenen en veural in de 150 woorden veraelties kump dat stærk noar veuren, die bin dan ook op de joorgetieden eskreven. Maer ook aandere tæksten goan in disse uutgoave over de zoemertied.

Diny Groothalle en Fenny Martens bezingen dit in eur gedichten, maer ook Georg Frieman deinkt die richting uut. Diny Kloek en Doortje Stam zuken antwoorden in tweeduuster en skaduw, wat 'mystiek' op röp.

Henk Hooijer ef zelf drommels goed deur dat ie gien twintig meer is en Corry Overmars is eur ærte kwiet, wat anders best lastig kan wezen.

Wim van Leussen ef dit keer de rubriek 'Gast van anderweg...' verzörgd en Dick Podt skreef et lange leste verael.

De foto's bin van John en Doortje Stam, Riek van der Wulp en Reint Winters. Netuurlijk missen onze strip 'Meneer Achterkamp' en de 'Dree vassies' van Mineke Mollink ook disse keer niet.

Tot zoværre de mededelingen van de redactie en diezelfde redactie weinst oe allemoale een iele mooie zoemer toe. Geniet van de mooie daegen en ziet daa-j weerstand veur de winter op doen, 't is zo maer weer zowied!

Naemen de redactie,

Riek van der Wulp

’ t Harte kwiet
(Sonnet) Thema beeldgedicht Muziek.

Een sjale van muziek, die rustig golft um heur
 de klanken klinken, zi-j heurt slechts een flàrte
 maar tonen kómm binnen, treffen ‘t hàrte
 een klasse compositie vol van geur en kleur

grootse melodieën woarin vreugd en smart
 een kladde noten trekken dansend een lang speur
 de vissen buurten graag, zi-j gèèm het lèèmm fleur
 hun mundties zingen met, soms zacht, soms hard

de bloemen op heur zwempak bin goan bluuien
 as de muziek zo an-hoald goan ze gruuien,
 van bli-jdschap hef ze ‘t huudtien skieve op

deur die muziek verlös zi-j kàts de kop
 heur harte is noar d’ achterkant verdwenen
 doar wordt het deur warm zunnelicht beskenen.

Corry Overmars - Hasselt-

Tweeduuster en heur roadsels.

“Ik bin niet zo as iej deankt da-k bin.”

Dat zinnegie zeuren em al een hele tied deur 't heuf.

Waorum had ze dat e-zeg wat mankearen der an heur?

Ziej had immers alles wat hij ooit e-dreumd had: Leef, zachte, tear en mooi.

Ze beweug zich zo sierlijk en lich as een daanseres.

Wat kon der dan verkeard of mis an wean?

Hier was 't begonnen. Nog mar pas een wekke e-leen.

Ziej had iniens nööst em e-zetten, hier, op denzelfden boomstam as woar hij noe op zat.

Fluusternd had ze em e-vroagn wat hij hier zo allenig dee. Hij had e-zeg dat hij van de stilte heul en van de geluuden van 't bos. Dat hij hier graag eam allene was; veural noe in de zomer, as 's oams de schemer inveul en der nen daamp boam 't vennegie uutsteeg. Hij had heur dinge verteld die hij nog nooit teegn aandern had e-zeg.

“Het is net asof alle muujte en zörge van nen dag met de nevels optrekt, ” had hij e-zeg. “Zo kan-k mien heufd wear löög maken, lekker sloapen en morn wear fris an nen niejen dag beginnen.”

Zo was 't begonnen.

Elken oamd was hij in 't schemerlich op den boomstam goan zitten.

Hij had zitten wachten tot ze uut de lichte nevels noar um toe kwam daansen. Zo lich as een doonsveartie gung ze nööst hum zitten en met mekaar keken ze noar 't leste rood van de ondergoande zonne.

Boam 't water van 't vennegie dreven dunne witte nevels en uut 't bos kwam 't geluud van een roepende oele.

Troag as een zacht kabbelnd bekie kwamen de weure uut ear mond.

As de schemering plaaste maken veur de duustere nach was ze iniens verdwenen, op e-löst in 't duuster van de nacht.

Net zo stillegies en ongemarkt as ze e-kummen was, was ze ok wear weg

Nooit hadden ze mekaar ok mar eam an e-raakt. Nooit hadden ze wat veur de volgende dag ofe-sprökken. Mar toch, asof 't zo wean mos, waren ze iedere oamd op dezelfde tied doar bie mekaar e-kummen.

Een hele wekke lang.

“Ik bin niet zoas iej deankt da-k bin”.

Wear zeuren dat zinnegie deur zien heufd.

Dissen oamd was 't zó aandere e-goan. De oamd was minder warm, en de zonne gung niet zo rood onder as op de aandere oamde.

Het was of de nevels dichter waren en 't water koalder.

De roop van de oele leek onheilspellend en de blaa van de beume leken lispelnd te lachen.

En toen was ze doar tóch wear e-wes. De grieze oogn waarn van een deurzichtige glazen starheid. Het was net of de veansters van heur ziel dichte waren e-goan. Der was gien emotie mear in te bespeuren.

Ze was nööst um goan zitten en met een toonloze vlakke stemme had ze dat zinnegie e-zeg, dat zinnegie dat um nog altied deur de kop malen: “Ik bin niet zoas iej deankt da-k bin.”

Hij had nog zovölle willen vroagen, mar ze had heur veansters veur um dichte e-doan en e-zeg: “Ik mut goan, bedankt veur de mooie daage, ik hoppe dat 't oe good geet.”

Was dit het dan? Was alles wat hij de leste daage e-dreumd had noe iniens veurbiej..... was 't een dreum e-wes..?

As vanzelf gungen zien oogn noar de optrekkende nevels boam 't venne. De dunne witte flarden trökken zich samen en vormden met mekaar een figuurtie dat hij maar al te good kenn'n..!

Doar was ze... ziej zweven boaven 't water, sierlijk as een waternimfe...

Hij wol roepen maar de weure bleven um in nen hals stekken.

“Wat doe iej hier zo in oen ientie?”

Het geluud van die plotselinge stemme dut em verschrikt achterumme kieken.

“Man iej ziet der uut asof iej spoken hebt e-zeen ! Maak ik oe zo an 't schrikken?”

“Nienke”, stottert hij : “Woar kom iej zo iniens vanan? Ik schrikke miej rot van oe..!”

“Hoeft neet heur! 't Mooie wear is nen bettien veurbiej, 't wördt koalder,” en met een plof löt ze zich nööst em op de boomstamme nearvallen...

Diny Kloek -Hellendoorn-

Gast van aanderweg: ds. Hans Schipper.

In de Dalfser streektaal eschreemm deur Wim van Leussen.

Bronvermelding: De Stentor, Frans Ebeltsjes.

'Leamtig' brood is heel voedsaam...

Doomneer Hans Schipper is 57 joor elene geboorn in Vriezenveen. Zien vae was hier bäkker en de vädere familie zat ok in 't bäkkersvak. Ien van de ooms had een grote broodfebriek in Bergentheim en zo zörgn 'de Schippers' det t'r in de wiede umtrek stoete op taofel kwaamp. Zien vae had a umwiel in de smiezn det Hans gien broodbäkker mos wönn. Oh, hi-j zol echt wel wat könn presteern met deeg ma hi-j zag det zien zonne grote belangstelling had veur ut leam **buutn** de bäkkeri-je. De keuze veult op een studie an de Theologische Univässiteit in Kampen. Mien vae, die ut prachtig vund um met brood langs de deure te gaon, maektn de opmärking det ik met 'aander brood' mosse gaon ventn, vertelt Hans.

Bi-j 't begin van de studie theologie stund ut veur mi-j nog lange nie vaste det ik doomneer wolle wönn. Det kwaamp pas een gaanse tied laeter. Ik leupe stage in de gemeente Heerde en toe bleek det ik 't wärkn met, en onder, de meansn een uitdaeging vunne. En ik haole van uitdaegingn. Stel oe veu,r iej ontmoet luu op de kruuspuntn van hun leamm, bi-j geboorte, trouwm en stärfte. Zie vertrouwt oe hun geheimm toe, iej maegt ze raod geemm en met ze optrekkn. Mien vae kreeg geliek; ik trekke met leamtig brood langs de deurn.

An 't eande van de tachtiger joorn waaz ik kloor met mien studie in Kampm en det was net de tied woorin de Griffemeerde Kärke synodaal zien hoogtepunt beleamm. Met naeme de wat kleinere gemeentn stunn as 't waere op de stoepe van de Kamper Univässiteit um de jonge doomneers binn te haeln.

Ok al umdet de pas ofgestudeerdn nie zo duur waenn. Oonze eerste standplaetse , ik waze inmiddels etrouwd met buurmeisie Siebrig, was ut Braobantse Andel. Hier wönn en ni-je kärke bouwd en det was weer een uitdaeging. Ok had mien vrouw hier wat umhaann. Nao vief joor Andel gunge wi-j met oons gezin, wat inmiddels uut egruud was tut zes pesoonn, nao Hardenberg. Vertrouwd terrein in Aoveriessel en ut begin van een doomneersbestaon an de oevers van de Vechte. En... ik kon gewoon in mien 'moederspraoke' met de gemeenteleedn praotn.

In Häddnbärg kreeg ik naost mien wärk as ien van de predikantn van de Höftekärke, milln in de stad, de ni-jbouwwieke Baalderborg toe eweezn. Hier moch ik gaon pioniern. De gehandcaptenorganisatie 'Baalderborg' was hier ok pas begunn en ut pastoraat veult onder mien verantwoordelijkheid. 'Baalderborg' hef een organisatie woorin gewoon gebruik emäkt wödt van een dokter, verpleegkundige, techneut en 'n doomneer uut de buurte. Ik ondekkn det ik, as doomneer, iets hebbe met meansn met een verstandelijke bepärking.

Ut was eiglijk best wel eam schrikkn toen d'r in 1998 zomar een beroep op mie uut ebracht wönn vanuut de Griffemeerde kärke an de Bouwstraote in Ommen. Bezunder, umdet 't nie vaeke veurkump dej deur **de buurn** evraogd wödt. Ok had ik dit zeker nie van Omm verwacht, det zich in die tied immers op olle frontn as 'uniek en zelfständig' profileern en helemaole niks van Häddnbärg mos hämm.

Al met al waann d'r veur oons gezin genog reedn um een klein aantal kilometers de Vechte of te zakkn. Mien vrouwe kon hae wärk in 't zieknhuus van Häddnbärg behaoln en de kinder bleemm gewoon op de zelde schoelngemeenschap.

In Omm moch ik mie veur 'n deel gaon richtn op de jeugd en de baand die ik hadde met 'Baalderborg' kon bliemm bestaone. Omm had wel oge veur de veraanderende maatschappij en de ontwikkelingn binn de kärkn.

Nao elf joor Omm kwaamp t'r in september 2008 een beroep uut ut kleine Bruchterveld, onder de rook van Häddnbärg. Ik hadde altied ewärkt in een tiemm met meerdere predikantn ma in Bruchterveld mos ik 't allinnig doen.

Ok maekn ik kennis met de Protestaanse Kärke Nederland, de PKN.

In Omm kreeg dit gien deurgaank. De Griffemeerde en de Härvormde kärke waann hier stärk genug um op eign biene te bliemm staon. In Bruchterveld was det wel aans, door hann ze mekaere neudig. Nao Den Haag was Bruchterveld de tweede plaetse in Nederland woor PKN een feit wönn. Ik moche hier doomneer wönn. Jao... meer een bruggnbouwer tussn de beide kärkcultuurn.

Weer een uitdaeging die ik graeg an wolle gaon.

In Bruchterveld is nog langetied, um en um, ekärkt in beide gebouwm ma nao veloop van tied kwaamm ze d'r achter det dit eiglijk grote onzin was in zon klein plaetsie as Bruchterveld. Zie keuzn veur "de Ark" al mos die wel op eknapt wönn. Vlak nao mien ofscheidsdienst, in 2012, bint ze hiermet begunn want... de PKN-gemeente uut Dalfsen had zich emeld veur mien dienstn.

Weer an de oevers van de Vechte en ok een stea woor een bruggnbouwer ewest was. 't Saemngaon van Griffemeerd synodaal en Härvormd had hier ok völle emoties lös emäkt. Met as veurbeeld de sluiting van de Griffemeerde kärke an 't Pleyendal. De leedn van beide kärkn mossn now bi-j mekaere in ien gebouw. Det gaf hier en door wel muujte ma is gaonderweg wel trechte komm.

In de grote kärke is veur 'n heel kapitaal verspiekert en de veormalige praktijk van dokter Van der Pot is now een kärkelijk centrum ewönn. Olles mooi dichte bi-j mekander en det is bärre makklijk. Momenteel stiet de restauratie van ut kärkörgel op 't programma en det kost een bonke geld. Ma met de tied kump det ok wel trechte.

Zo of en toe preakt doomneer Schipper in aandere kärkn zoas in Andel, zien eerste standplaetse. Veur in 't joor wasse door ok en de gemeenteleedn hann bedacht det ut, op de kop of, 25 joor elene was dette hier as doomneer begunn is. De Braobanders weet wel wat feest is dus... nao de dienst was t'r een receptie.

Jao... toen mosse det ok wel in Dalsn vertelln woor vervolgns ok een receptie wönn organiseerd. Al wasse zelf nie van plan um een jubileumfeest te haoln, de familie Schipper hef bärre genootn van de belangstelling.

De tied det de doomneer nog tut de kring van notaabeln beheurn is veurbi-j. Oonze rolle is meer die van **Herder** ewönn. Er is gien behoefte meer an luu die zegt hoe 't mut mar an meansn die een luusterend oor hebt, een plekke woor of iej trechte könt met vraongn en twiefels en misschien wel een geheimpie mee könt dieln, zeg doomneer Schipper.

Hans Schipper wil graeg praotn en det kanne ok heel goed. Aover van olles en nog wat wille oe wel iets vertelln en gewoon in de streektaal. Ut mooie is dej ageens nie märkt det zien beroep doomneer is. Allinnig köj goed heurn det de 'Vriezvnense streektaal' de richting van Twente opgiet. Zo könne wi-j in Dalsn ok nog wat leern. Mangs verstao wi-j enkele woordn nie drekt, ma begriepst mekaere héél goed en door dreijt ut in 't hele laem umme.

Mekaere **willn** begriepm!

Een 'Schipper' en 'de Vechte' heurt bi-j mekander dus... doomnee, geniet saemm met oe gezin nog lange van ut mooie Dalsn.

Bedankt.

Schaduw

Niet geheel onbewust van de gevolgen
verdröng hi'j heur beeld
naor 't donker.

Maar now? Starend naor
toch verblind deur diezelfde zönne
ontdekt hi'j op een dag
dat het locht tot heur schaduwbeeld
is deur-edrongen.

Wat rest is opni'j
verbargen
van wat h'j eigenlijk niet wol.

Doortje Stam
-Belt-Schutsloot-

In 't bos

Het is nen waarmen zommerdag.
 Ik waandel zo wat in het bos.
 't Is stil hier tusken al dee beum.
 Mien lopen wordt gedeampt deur 't mos.
 Ook roek ik in de wöarmte now
 de harslucht van dee dannen doar.
 En um mi'j hen kleenkt oaveral
 het zacht gezang van 't vöggekoor.

Nen eekhoorn spreenk van tak tot tak;
 hee trekt zich neargens wat van an.
 En geenter in nen bearkenboom
 doar slöt ne veenk alsmeer verdan.
 Twee vöskes stoeft an mi'j veurbi'j:
 spöalt met mekaar in 'n schiengevecht.
 Dan galmt ineens deur 't stille bos,
 het harde roffelen van ne specht.

En um nen brömmelbos in bleui,
 goonst de hommels en de iemen.
 Het zol mi'j toch wal heel best wean,
 a-k hier wat langer nog kon blieven.
 Meer dan heur ik in 't döarpke doar
 'n luk wiederop, ne kearkklok sloan.
 En ik bedeank: het wordt now tied
 um langzaam weerum te goan.

Georg Frieman
-Enschede-

Dree vassies van Mineke Mollink

D'r was eens 'n waakhöndtien met claustrofobie.
 En zo'n vremde angst, verwach iej bij zo'n stoer höndtien nie.
 He-j stak zien kop noar buten bienoa tot an 't gaas
 En det was leep bekekken, zo bleef he-j wél de baas.

D'r was eens een klean vogelhuussien etimmerd teeg'n 'n schuurtien.
 D'r was 'n gaatien in eboord zodat de vögelties ongestoord doar in en uut kunnen vliegen.
 Het was een wonder der techniek, ok wel ehölpen deur termiek,
 ma hoe het echt warkt, det weet ik niet, dàn mut ik liegen.

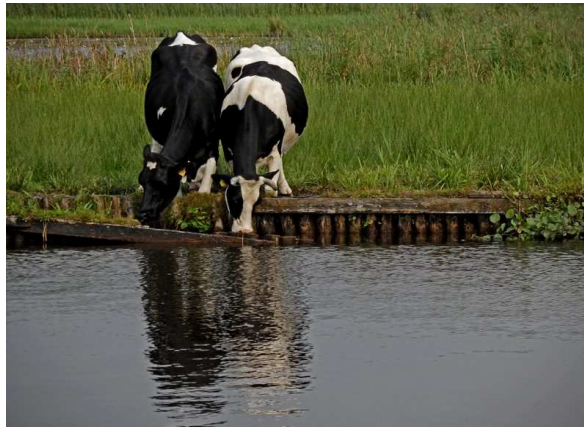

D'r was eens 'n horosceupien, den nam met de woarheid 'n leupien.
 Dan zag he-j in de sterren dit en dan zag he-j er weer dàt,
 joa zolange a-j ma betaald'n, dan zag he-j aaltied wat.
 Ma 't liefste wat he-j oe veurspeld'n was grote kans op 'n nieuwe sjans!

Hittegolf

Laandschop lig in zunnewaarmte
 Biej wat beume in de schaa
 Stiet het vee doar biej mekaere
 De loch diej trilt boam't dreuge grös
 Likt an liksteen, zee hebt dös.

Groepn roodverbraande meansen
 Saam epakt doar op het strand
 Ligt doar an de waterkaante.
 Ok spöld doar wat kleane keender
 Van de waarmte hebt zee gin heender.

Ok met dizze waarme daege
 Kump van gewone etn niet völle van
 De leu doot vake dan ne barbecue an
 Doar wödt völle vleis ebroaden
 Het smaakt heur good biej 35 groaden.

Veur de leu deet noew mut warken
 Heb mangs dös ja as me peerd
 Hittegolf is veur heur verkeerd
 Bouwvakkers met heur vebraande hoed
 Kriegt zo wea wat kokkend bloed.

Op de terrasjes zit de meansen
 Oonder ne grootn parasol.
 Biej meka is het doar oavervol
 Dreenkt ne pilsiej of wat fris
 Woar het noew wea weer veur is.

Fenny Martens-Berends -Nijverdalen-

De Beurs veur vieftig-plussers

Ik weet dat het mij niet is an te zien, maar ik bin al weer een joar of vieftiene “vief-tig-plusser”. Ik bin ien van die kiender, die de generatie veur oons, de ellende van vief joar oorlog mus doen vergeten. Tjonge, jonge, wat hadden onze olders een bulte ellende mit emaaft en wat was er dus veule te vergeten. Met het gevolg dat er toen in oons laand een echte geboorte-explosie plaatsvund. Doktoren en vroedvrouwen leupen zich zowat de bienen uut de hoaken. Ze wussen soms niet woar ze griepen mussen. Het gekrijs van pas - en wat eerder - geboren baby's was niet van de locht. En ien van die schroawlelijkerds was ik dus. Volgens mien moe, de grootste schroawerd van allemoale. Maar dat zal wel niet woar wezen.

In ieder geval, meinsen van mien leeftied bint d'r dus veule. Barre veule! En een groot gedeelte van die meinsen hebt redelijk veule geld en ook redelijk veule vrije tied. Dus geweldig interessant veur de commercie. Die d'r dan ook gretig op inspringt. Bladen wordt er veur oons uut egeven. Reizen wordt er georganiseerd. De televisieomroep MAX is op'ericht veur oons soort meinsen. Speciale daansoams veur vieftig plussers wordt er höllen. Internet veur senioren. Zulfs een politieke partij veur mien leeftiedgenoten is er opericht. Ie kunt het zo gek niet bedenken, of een aander hef het ook al bedacht en probeert er geld an te verdienen. En al die bedenkingsels vien ie trogge op de beurs veur vieftig-plussers. Tenminste dat ma'j verwachten.

Een week of wat trogge was er zo'n beurs en doar bin ik mit mien vrouwe en een paar kennissen noar toe ewest. De drokte vól mij doar mit. (De standholders vól het neem ik an wat tegen). In ieder geval kun'j oaveral makkelijk bij. En zo kwamen wij d'r dan ook al snel achter, dat veule van wat ze doar anbeuden, weinig of niks mit vieftig-plussers te maken had. Zo waren d'r doar bijveurbeeld twei stands mit pannen, iene mit striekiezers, iene mit kruuden, iene mit geslepen glaswark een paar mit make-up en nog veule meer stands, mit zaken die vieftig plussers goed kunt gebruiken, maar die net zo goed deur dartigers ekocht wordt. Um kort te goan, een volledig oaverbodige beurs. As ik noar een beurs veur vieftig-plussers goa, dan wil ik toch zeker rollators zien en gien racefietsen, aanpassingen veur de badkamer, maar gien bubbelbaden. Niet dat ik nou direct op zuuk binne noar een rollator of noar een aanpassing veur de badkamer, nee, zeker niet. Maar zokke dingen verwacht ie doar toch zeker. Pannen, striekiezers en kruuden, loat ze doar verdorie mit op de huusholdbeurs goan stoan.

Henk Hooijer -Zwartsluis-

Zoemerzoteid in 150-woorden

Nefien

Dit öldt ze niet uut. Veurzechtig slöt ze de dækbedoes, die ze ielemoale over eur eufd etrökken ad, wat terugge. Metiene eurt ze em weer, asof ie op de uutkiek stond:

ZZZZZZZZZZZZ...

Gaw trækt ze de oes weer over eur gezechte. Zie ad et raem niet lös muten zetten. Now is et nefien binnen en vastbesleuten niet te verträkken veurdat ie zien pensien vol bloed ef. Eúr bloed!

D'r zit neks anders op. Eur voeten zuken de eupening van de dækbedoes. Dan kröp ze onder de oes deur en draeit en wringt net zo lange tot ze d'r ín leg, eur eufd uut de eupening. Eur iene aand trækt de instopstroke over eur gezechte, de aandere öldt et overtollige ketoen bi-j mekaere en zo strompelt ze, al zakkenlopend, de sloapkaemer uut.

Ziezo. As dat nefien niet van plan is te verträkken, dan slöp zie vannacht wel op de baanke!

Jannie Bakker -Genemuiden-

Ittegolf

De kraante leg planteid, bried' uut op toafel.

Een fõrse foto springt fel noar veuren en trækt brutoal alle andacht.

Op de foto zit een man an de kaant van de sloot, zien bienen lækker in 't waeter.

I-j draegt een dekke, eigngebreide trui en i-j eft vereerlijkt zien gezechte noar boomn, d' ogen dechte.

Een donkere bovenbroek leg keurig netties op'evollen in 't grõs noast een paer stiewige kissies.

Skoapewollen sokken steken d'r een stukkien bovenuut.

As skril contrast draegt de man een felgebloemde boxersshort.

Vol ofgriezen kek ie noar de kraantefoto.

Ad ie et maer nooit edoan, maer et was zo íéte ewest!

I-j ad nog wel zo goed um um én'ekeken. Gien kop ezien!

Toe ie eindelijk móéd vezaemeld ad verskeuten zien witte bienen van zo'n overvloed an lecht en zunne.

En now... lachwekkend figuur...

Muuizum stet ie op, verfrommelt de kraante.

“Verfrissende duik” stet d'rbi-j!

Riek van der Wulp -Genemuiden-

ZOMMER

**Ik heurn van zunnecollectoorn
um krach en energie te spoarn
a-j 't goed doet he-j dan ook nog wat
as 't winter wördt en koald en nat**

**O God, noe lig ik hier in 't grös
legge mien hatte veur Oe lös
lej kent mij deur en deur**

**Ik vroage Oe mij te bestroaln
zoda-k het better vol kan hoaln
de hele winter deur**

**Want a-w de zonne niet meer ziet
deur tegenslag of deur verdriet
dan is 't met oons kats mis**

**Dan he-w verlet um Goddelijk lich
det warken kan as tegenwich
as 't koald en eenzaam is**

**De meansenkindern bint geboorn
compleef met zunnecollectoorn
doarum leg ik mien hatte lös
op zomerdaang in 't gruune grös**

Diny Groothalle

Zommerliefde.

De postbode is vroeg vandage. Eva heurt de post met nen plof op de veurdeurmatte vallen. Nog in pyama nemp ze de trappe noar beneden um te kieken of ter nog iets van belang bie zit.

Ne paar folders en as ze zich bukt um de boele op te pakken zut ze dat ter twee enveloppes tussen zit. Op nen eersen herkent ze et haandschriif van heur zoon. De aandere enveloppe -nen stuk groter- is van mooi zachblauw papier. Met zilverkleurige letters stiet neust et logo heur naam en adres.

Èem twiefelt ze, ma pakt toch as eerste de brief van Xander. Ne kot berichie. Of ze zinne hef um oaver veertien dage ne wekke met em met te goan noar Griekenlaand. Van nen goeien kennis kan e doar ne appartementje huren. An de haven van Athene. Hij weet immers hoe dol ze is op dit laand en op de zonne. Goh wat leuk, ze zal em vanoavend gelieke effies bellen. Fijn dat e het zo bietieds zeg, want dan kan ze op heur gemak 't een en aander regeln met de zaak. In de binnenstad hef ze ne mooi pandje woar ze allerlei hebbedingegies verkoch zoas kralen, sjaaltjes, mooie tassen en wat appatte kleding. Hierveur giet ze beurzen of in binnen- en butenlaand. Et is heur lust en heur lèven. Gelukkig hef ze ne goeie assistente, den geerne veur haar waarnemt.

An de kökkentoafel met ne köppie thee bekik ze de blauwe enveloppe. Et logo an de butenkaante hef de vorm van nen schip. Donkerblauw met witte letters, en et rood-wit-blauw in de top. Ze bekik de letters es noader en zut dat ter Rederij Bootsman opstiet.

Ze verschöt van kleur. Hoe kwam e an heur adres ? Heur haane trilt as ze veerder lèèst.

En doar, in nen nog koale kökken en in pyama trekt heur lèven an heur veurbie.

Achttien was ze en nèt van schole. Heur oalders bint trots op heur. Ze slagen met prachtige cijfers en leut zich inschrieven veur ne studie an de universiteit. Kinderarts wol ze wödden, det wus Eva al vanof dat ze klein was en vanalles uutprebeern op heur poppen.

As kadoo kreeg Eva van heur oalders ne reis an-eboden. Ze moch zelf weten woarhen en met wie. Doar hoeven ze niet lange oaver noa te deenken. Noar Griekenlaand en allene. Alle oaldheden bekieken, wat eiland hoppen en in de zonne liggen. Alles in heur eigen tempo. Ne moand lange vot uut de sleur van alledag, niet meer hoeven te studeren. Ze kon heur geluk niet op. Begin mei vertrök ze, noa ezwaaid deur heur oalders.

“Geniet ma lekker, kind,” zei heur Va en stiekum stoppen e heur nog wat extra geld in de haane. “En elke wekken bellen heur,” zee heur Moe.

Athene was hectisch en oaverweldigend. Ze vun ne klein hotel an de haven en vanuut et raam van heur kamer keek ze noar de bedrievigheid, de schepen en noar de flanerende meensen op de boulevard. Ze reuk de luch van water, teer en uutloatgassen en zo noew en dan ne vleugie van zuut blujende beume.

Tegen de oavend wandeln ze oaver de boulevard um alles ne betje te verkennen. Ze had bekieks met heur lange blonde hoar en et manvolk op de schepen fluiten haar enthousiast noa. ‘t Was ne bettie spitsroeden lopen!

De volgende morgen noa ne lekker ontbijtje gung ze op pad. Ne tasse met folders oaver de scholder. Ze gung wat wieder dan gistern, helemoal tot woar de boulevard ne boch nöm en doar, op nen anlegsteiger zag ze em zitten.

Kotte witte broek, nen verschötten blauw shirt en oale sandalen an de vuute. Nen prachtigen bos donkere krullen boaven ne gebroend gezichte. In 't veurbiegoan keken ze mekaer an en zien lichte grieze ogen trökken onmiddellijk de andach. “Wat ne stuk,” dach ze.

“Hello there,” zee e en verlègen zei Eva :”Hello.” Ze wol deurlopen, ma hij steun op, kwam noar heur toe en zei :” Where are you going to?”

Tja, wat mos ze zeggen, ze wus et zelf gineens. “Where do you come from,?” was zien volgende vroege. “Holland,” zei ze en keek em an. Hij lachen ne riegoe spierwitte taane bloot en zei :”Angenaam, ik ok.” “Ik bin Alexander en hoe heet ie?”

“Eva,” zeg ze. Hij lachen. “Jammer da’k gin Adam hete, wie bint hier al in ’t paradijs!”

De rest van de dag brachen ze samen deur. Alexander was al nen antal wekken in Athene. Vekaansie in combinatie met wark. Ne tiedelijk baantje in de haven. Wat ervaring opdoen op schepen, want hij was van plan te goan varen. Hij wol de wiede wereld in en later kapitein wödden op zien eigen schip.

Elk vriej uurtje brachen ze in mekaars gezelschap deur. Eva was verliefd, veur de eerste keer in heur leven smoorverliefd. Ze vergat noar huus te bellen, vergat eiland te 'hoppen', ze kwam niet wieder dan Athene. Ze wol allinig nog ma bie Alexander wèèn.

De oamde brachen ze meestal deur op nen ofgelegen strandje in de buurte en al gauw gung Eva met Alexander mee noar zien kamer. Dagen en nachen vol liefde en geluk. Dit was veur aaltied, det wussen ze zeker. Ze maakten plannen mekaer in Nederland te blieven zien. Eva vertelde oaver heur studie, Alexander oaver zien grote liefde veur de zee en de verre reizen die hij van plan was te maken. Ooit, later, gungen ze samenwonen en trouwen, vaste en zeker. Op nen mooien zunnigen dag begin juni brach Alexander Eva noar et vliegveld en in troanen namen ze ofscheid. Ze hadden mekaars adres en diverse tillefoonnummers.

Eenmoal in Nederland kon Eva heur draai ma niet vinden. Ze missen Alexander, ze missen Griekenlaand en de zonne, et luie leventje doar. Eers bellen ze mekaer iedern dag. Ma noa ne paar wekke kreeg ze steeds vaker gin geheur. Hij bleek vertrökken te wèèn zonder adres achter te loaten.

Ze kon et niet geleuen. Was et dan toch allinig ma ne vekaansieliefde ewes en niet meer? Die oamd huuln ze zich in sloap. Dit kon ze der ech niet meer bij hebben, ze vuuln zich al zo naar en beroerd. En ze was bange, bange veur de gevolgen.

Ne paar dage later zei heur Moe: ”Eva, wie mut es proaten.” Huulend vertelde ze oaver heur liefde veur Alexander, hun toekomstplannen en oaver et feit dat e noe met de noorderzonne vertrökken was.

De test wees uut dat ze zwanger was. Heur wereld storte in. Gin studie, gin grote liefde, ma één ding steun vaste, et kindje wol ze hoalen. Et was ontstoan uut zon diepe liefde tussen heur en Alexander. Toen ze de eerste klopjes vulen huulde ze van bliejschop.

Heur oalders steunden heur onveurwaardelijk en samen verhuusden ze noar ne klein provinciestedje wied vot van Rotterdam.

Tegen de tied dat Alexander terugge zol kommen in Nederland prebeern ze zien tillefoon nummer keer op keer, ma et besteun schienbaar niet meer. Eva’s Vader besleut es op zien opgegeven adres te kieken, ma doar woonde een oalder echtpaar die nog nooit van Alexander eheard hadden. Eva huulde dikke troanen en vake voalen ze heur haande rond et ongeboren kindje en verteln et hoe blie ze met em was, ondanks alles.

Zeker twee wekke te vrog wödden et kindje geboren. Een jongetje, gezond en prachtig met zien donkere krullekoppie. Net as zien Pappa dach Eva.

Ze neumen en Xander, want hij was ok veur de helfte van Alexander, al wus den niks van et bestoan van hun kind. Met hulp van heur oalders voeden ze Xander op. As e noar zien Pappa vreug vertelde Eva dat ze den in Griekenlaand had leren kennen en dat e Alexander heten. Xander nam doar genugen met, hij had immers Opa en det was em genog. Eva had nooit emarkt dat Xander pogingen dee um der achter te kommen wie zien Va was.

Dit alles lag noe al zon dartig joar achter heur. Xander was volwassen, had sinds kort ne vriendin en ne goeie baan. En had e de leste keer dat ze em zag niet verteld dat e binnenkort noar nen aandere bedrijf gung ? Woar, det heuren ze nog wel.

Eva dreijt de brief van de firma Bootsman nog es um en umme. Wat mos ze doen ? Niks van zich loaten heuren? Ze nemt zich veur de uutneudiging an te nemmen, al is’t allinig ma um uut zien eigen mond te heuren woarumme hij heur zo hef loaten stikken. Noa al die joaren blif et heur ploagen en dit is misschien et moment um doar antwoord op te kriegen.

Op de bewuste dag maakt ze extra wark van heur uuterlijk.

Et lange blonde hoar draagt ze nog aaltied lang, ma ne kleurtje mut de eerste grieze heure verbargen. In nen chique pakkie en op hoge hakken stapt ze in de trein. Oaver n'uurkje is ze op de plaatse van bestemming, ze kan zich zo lekker wat ontspannen.

Ze nemt ne taxi noar et deftige hotel woar de receptie plaats vind. In de lounge is et ne drukte van belang. Keurige heren, strak in 't pak met al even keurige dames in de allerleste mode.

Even vuult ze zich ne betje 'uut de provincie', ma det is rap oaver. Ze weet dat ze zich nog best mag loaten zien.

Ne veurbie kommende ober hoalt heur ne blad met hoge glazen veur. champagne, natuurlijk, der valt wat te vieren. Ondertussen kik ze rond woar ze wèèn mut veur de felicitaties.

Achterin de zaal is ne serre en doar stiet ne riege meensen eer beurte of te wachen um de jubilaris de haand te schudden.

Ze slöt zich an en kik wat um zich hen. Ze kent gin meense hier.

Wat dichterbie ekommen zut ze um stoan. Ne rijzig figuur, nog aaltied donkere krullen met wat gries an de sloopen. Nog aaltied arg antrekkelijk.

Ze herkent em dreks. Noast em stiet ne jonge man met de rugge half noar heur toe ekeerd. Ze kent die rugge, ma woarvan ?

Hoastig nemp ze ne slok champagne, toch wat in de warre. Vlak bie ekommen bonst heur et hatte in de hoed. Alexander, noa joaren zut ze em dan eindelijk weer.

Hij hef heur ok opemarkt, ze kan niet meer terugge. As ze veur em stiet en heur haand uutstek, dreijt de jonge man zich umme.

“Eva” zeg Alexander. Hij pakt heur beide haande vaste en zeg: ”Ik heb völle uut te leggen, ma mag ik oe eerst èèm veurstellen an mien zoon en opvolger Xander?”

“Wat ne verrassing hè Mam,” zeg Xander en leg nen arm um heur scholders.

Et glas champagne valt met völle gerinkel an duzenden stukkies op de hadde vloere...

Dick Podt- Schoten -Nijverdal-